I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

REĢIONU KOMITEJA

RK 153. PLENĀRĀ SESIJA, 8.2.2023.–9.2.2023.

Eiropas Reģionu komitejas rezolūcija par tematu "Pilsētu un reģionu atbilde uz enerģētikas krīzi: ceļā uz īstu Eiropas enerģētikas savienību"

(2023/C 157/01)

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA (RK),

— ņemot vērā Eiropas Komisijas 2022. gada 18. maija plānu *REPowerEU* ([1]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2022/1032 (2022. gada 29. jūnijs), ar ko groza Regulas (ES) 2017/1938 un (EK) Nr. 715/2009 attiecībā uz gāzes uzglabāšanu ([2]),

— ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2022/1369 (2022. gada 5. augusts) par koordinētiem gāzes pieprasījuma samazināšanas pasākumiem ([3]),

— ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai par ārkārtas intervenci augsto enerģijas cenu jautājuma risināšanai ([4]),

— ņemot vērā priekšlikumu Padomes regulai "Solidaritātes veicināšana ar labāk koordinētiem gāzes iepirkumiem, gāzes plūsmu pāri robežām un uzticamiem cenu etaloniem" ([5]),

— ņemot vērā 2022. gada 15. decembrī Eiropadomes pieņemtos secinājumus ([6]),

— ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2022/2577 (2022. gada 22. decembris), ar ko nosaka satvaru atjaunīgās enerģijas apguves paātrināšanai ([7]),

— ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2022/2578 (2022. gada 22. decembris), ar ko izveido tirgus korekcijas mehānismu iedzīvotāju un ekonomikas aizsardzībai pret pārmērīgi augstām cenām ([8]),

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2022. gada 5. oktobra rezolūciju par ES reakciju uz enerģijas cenu pieaugumu Eiropā ([9]),

([1]) COM(2022) 230 final.
([2]) OV L 173, 30.6.2022., 17. lpp.
([3]) OV L 206, 8.8.2022., 1. lpp.
([4]) COM (2022) 473 final.
([5]) COM (2022) 549 final.
([6]) https://www.consilium.europa.eu/media/60872/2022-12-15-euco-conclusions-en.pdf
([7]) OV L 335, 29.12.2022., 36. lpp.
([8]) OV L 335, 29.12.2022., 45. lpp.
([9]) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2022-0347_LV.html

ES pilsētu un reģionu būtiskā loma enerģētikas krīzes laikā

1. uzsver juridisko atbildību un lomu, kādu enerģētikas krīzes risināšanā ir uzņēmušies 1,2 miljoni ES vietējo un reģionālo vadītāju no 90 000 pilsētām un ciematiem, 900 lielpilsētām un 280 reģioniem, jo viņi sniedz ekonomisku un sociālu palīdzību neaizsargātām mājsaimniecībām un maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU); neraugoties uz enerģijas cenu straujo pieaugumu un augsto inflāciju, vietējās un reģionālās pašvaldības ir turpinājušas sniegt pamatpakalpojumus un veikušas pasākumus, lai nodrošinātu enerģijas taupīšanu, energouzņēmumu darbības nepārtrauktību un ārkārtas rīcības plānus, kuru mērķis ir stiprināt energoapgādes noturību;

2. atzīst, ka Eiropas Komisija un Eiropas Parlaments (EP) vēl nekad tā nav centušies izstrādāt steidzamus pasākumus, tomēr norāda, ka pašreizējās iniciatīvas nesniedz vietējām un reģionālajām pašvaldībām vajadzīgo tūlītējo atbalstu;

3. ņemot vērā attiecīgos RK atzinumus ([10]), aicina Zviedrijas prezidentūru balstīties uz Čehijas prezidentūras ieguldīto priekšzīmīgo darbu un paātrināt atlikušo paketes "Gatavi mērķrādītājam 55 %" tiesību aktu priekšlikumu pieņemšanu, kā arī nodrošināt ES tiesību aktu piemērotību enerģētikas krīzes risināšanai;

4. uzsver, ka daudzas pilsētas un reģioni savos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos (NEKP) ir izvirzījuši tālejošākus mērķus nekā attiecīgo valstu valdības; pamatojoties uz Pārvaldības regulas 11. pantu ([11]), aicina visas dalībvalstis aktīvi iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības NEKP pārskatīšanā un atjaunināšanā 2023. gadā;

5. aicina labāk saskaņot un vienkāršot dažādās ES iniciatīvas enerģētikas un klimata jomā ([12]) un sniegt vietējām un reģionālajām pašvaldībām nepieciešamo finansiālo un tehnisko atbalstu;

Paātrināt pāreju uz tīru enerģiju pilsētās un reģionos, lai izveidotu īstenu Eiropas enerģētikas savienību

6. pauž dziļas bažas par to, ka *UNFCCC COP27* noslēgumā nav izdevies panākt ne vienošanos veicināt un paātrināt siltumnīcefekta gāzu (SEG) emisiju samazināšanu visā pasaulē, ne pieņemt aicinājumu pakāpeniski samazināt visu fosilo kurināmo izmantošanu; uzsver: lai gan ir svarīgi paātrināt pāreju uz tīru enerģiju un izbeigt mūsu atkarību no fosilā kurināmā, mazoglekļa enerģijas avoti joprojām palīdz nodrošināt stabilu un cenas ziņā pieņemamu enerģiju atbilstīgi pašu dalībvalstu energoresursu struktūrai;

7. aicina izveidot īstenu Eiropas enerģētikas savienību ar pilnībā integrētu un savstarpēji labi savienotu tirgu visā ES, un tās pamatā jābūt labi funkcionējošai pārvaldības sistēmai. Lai varētu nodrošināt pilnīgu integrāciju, dalībvalstīm ir jāpilda savs pienākums nodrošināt pietiekamu un stabilu energoapgādi, lai nepieļautu, ka ražošanas jaudas nepietiekamība un augstas cenas ietekmē arī citas dalībvalstis;

8. atkārtoti uzsver, cik ārkārtīgi svarīgs ir princips "energoefektivitāte pirmajā vietā", un atzinīgi vērtē centienus, kas ieguldīti, lai veicinātu energotaupības pasākumus visos ES līmeņos. Komiteja norāda: lai gan dažas dalībvalstis vēl nav ieviesušas nekādus pasākumus, lai samazinātu gāzes un elektroenerģijas patēriņu mājsaimniecībās, uzņēmumos un publiskās iestādēs ([13]), daudzas pilsētas visā ES ir pievienojušās kampaņai *Cities' Energy Saving Sprint* ("Enerģijas taupīšana pilsētās"), ar ko citstarp ievieš energotaupības pasākumus saistībā ar apkuri, apgaismojumu, mobilitāti un veicina izpratni;

9. uzskata, ka šādi pasākumi būtu jāveic ne tikai pašreizējā krīzē, un aicina Eiropas Komisiju nākt klajā ar priekšlikumu par energopietiekamību, lai racionalizētu enerģijas ietaupījumus visās politikas jomās; aicina veicināt būtiskas izmaiņas uzvedībā un pienācīgi atalgot par to;

([10]) Sk. RK atzinumus par Energoefektivitātes direktīvas, Atjaunojamo energoresursu direktīvas, Ēku energoefektivitātes direktīvas un ES gāzes tirgus dekarbonizācijas regulējuma pārskatīšanu.

([11]) Pārvaldības regulas 11. pantā noteikts, ka katra dalībvalsts izveido klimata un enerģētikas daudzlīmeņu dialogu, kurā vietējās pašvaldības un citas attiecīgās ieinteresētās puses var aktīvi iesaistīties un apspriest to, ciktāl ir sasniegts regulas 2. pantā izvirzītais Savienības klimatneitralitātes mērķis.

([12]) Piemēram, Pilsētas mēru pakts klimata un enerģētikas jomā, Eiropas uzdevumi "Klimatneitrālas un viedas pilsētas" un "Pielāgošanās klimata pārmaiņām", Eiropas Klimata pakts, "Tīra enerģija ES salām" u. c.

([13]) *Saving-Energy-for-Europe-Ex.Summary.pdf* (eeb.org).

10. atkārtoti aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis atbalstīt vienas pieturas aģentūru izveidi reģionālajā un vietējā līmenī, lai, ņemot vērā jaunos Eiropas *Bauhaus* principus, paātrinātu investīcijas energoefektīvā būvniecībā, ēku modernizācijā un energotaupības projektos; aicina dalībvalstis šim mērķim atvēlēt plāna *REPowerEU* līdzekļus un tos izmantot sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku;

11. atzinīgi vērtē vienošanos par ātrākām atļauju piešķiršanas procedūrām saistībā ar atjaunīgās enerģijas projektiem un aicina dalībvalstis pilnībā sadarboties ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām un vietējām kopienām, lai nodrošinātu vides aizsardzību, kā arī veicinātu sabiedrības atbalstu. Komiteja norāda, ka steidzami jāizstrādā ātras administratīvās procedūras un jānovērš birokrātiskie šķēršļi, kas kavē atjaunīgo energoresursu ieguves iekārtu uzstādīšanu lauku mājokļos. uzsver, ka lauku apvidos ir liels atjaunīgās enerģijas ražošanas potenciāls, tostarp iespēja ilgtspējīgi izmantot meža biomasu kā atjaunīgās enerģijas avotu, un tie var gūt labumu no lielākas savienojamības ar tīklu un no jaunām nodarbinātības iespējām, it īpaši jauniešiem un sievietēm;

12. atzinīgi vērtē vienošanos, kas paredz no 2035. gada aizliegt fosilās degvielas iekšdedzes dzinējus jauniem vieglajiem automobiļiem un furgoniem; uzsver, ka visos ES reģionos ir vajadzīgas alternatīvas, cenas ziņā pieņemamas un pieejamas degvielas, kā arī attiecīgās uzpildes un uzlādes stacijas; vērš uzmanību uz RK izveidotas Autobūves reģionu alianses lūgumu radīt taisnīgas pārkārtošanās mehānismu, lai atbalstītu tādu reģionu sociālekonomisko struktūru, kuros ir spēcīgi attīstīta autobūves nozare un autobūves piegādes nozare;

13. mudina Eiropas Komisiju un dalībvalstis veicināt starptautiskas un starpreģionālas elektroenerģijas pārvades infrastruktūras attīstību, kas ļautu dalīties ar elektroenerģiju, kura ražota no dažādiem atjaunīgajiem resursiem, kuri atkarībā no klimata un īpatnībām ir koncentrēti dažādos reģionos un kuru pieejamība attālās teritorijās, transportējot no vienas teritorijas uz citu, saīsina enerģijas padeves pārtraukumu laiku un atvieglo elektroenerģijas sistēmu pārvaldību, paverot ceļu 100 % atjaunīgās elektroenerģijas ražošanai;

14. atgādina, ka steidzami jāattīsta un jādekarbonizē mobilitāte pilsētās un laukos, un aicina veikt stingrus pasākumus, lai veicinātu drošu infrastruktūru un publiskās telpas pārdali pilsētu teritorijās; uzsver, ka reģioniem un pilsētām ir vajadzīgs elastīgs satvars, it īpaši attiecībā uz sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību pamatnostādņu pārskatīšanu;

15. šajā sakarībā aicina Eiropas Komisiju sākt kopīgu publiskā iepirkuma izmēģinājuma projektu, lai vairākām ES pilsētām un to apkārtnei nodrošinātu ūdeņraža autobusus, un otrajā posmā šo projektu attiecināt arī uz citām pilsētām un reģioniem visā ES;

16. uzsver, ka tīras enerģijas risinājumi bieži vien joprojām ir dārgi un ka procedūras, kas paredzētas investīcijām tīras enerģijas projektos, bieži vien ir laikietilpīgas un ļoti birokrātiskas. Komiteja aicina iesniegt tālejošākus priekšlikumus, lai atjaunīgās enerģijas risinājumus padarītu par vienkāršākajiem un lētākajiem risinājumiem tirgū un tādējādi tie kļūtu pieejami arī mājsaimniecībām ar zemiem ienākumiem;

17. aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis daļu no *REPowerEU* līdzekļiem atvēlēt tam, lai attīstītu atbalsta mehānismus pēc Eiropas pilsētu mehānisma (*European City Facility* jeb *EUCF*) ([14]) parauga, vietējām un reģionālajām pašvaldībām nodrošinātu tiešu finansējumu, lai it īpaši mazās, vidējās un tādas pašvaldības, kuras saskaras ar strukturāliem šķēršļiem enerģētikas pārkārtošanā, varētu izstrādāt tirgus prasībām atbilstošus investīciju plānus; mudina piešķirt arī dāsnas dotācijas neaizsargātām mājsaimniecībām, kas nevar segt avansa izmaksas;

18. brīdina par to, ka turpmāk plāna *REPowerEU* finansēšanas nolūkā nebūtu jāierosina ESI fondu līdzekļu pārvietošana uz Atveseļošanas un noturības mehānismu (ANM), un iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem atņemt resursus reģioniem, jo tas ir pretrunā ES principiem, it īpaši aktīvas subsidiaritātes principam, un spēkā esošajiem nolīgumiem par dalīto pārvaldību;

19. laikā, kad ANM plānu ietvaros tiks izstrādātas jaunās plāna *REPowerEU* nodaļas, aicina iesaistīt vietējās un reģionālās pašvaldības, lai nodrošinātu, ka no šīm jaunajām nodaļām tiek finansēti vietējo un reģionālo pašvaldību sagatavoti un kopā ar tām izstrādāti stratēģiskie projekti, kā arī jaunas pārrobežu infrastruktūras;

20. atzīst, ka solidaritātes pasākumiem enerģētikas jomā ir bijusi pirmā tūlītējā pozitīvā ietekme uz enerģijas cenām, un pauž atbalstu ES Enerģētikas platformas stiprināšanai;

([14]) *EUCF – Home* (eucityfacility.eu).

21. sagaida, ka tiks pārskatīta direktīva par elektroenerģijas tirgus modeli, un cer, ka tajā tiks iekļauti pasākumi, ar kuriem samazina gāzes un elektroenerģijas cenu savstarpējo sasaisti līdz līmenim, kas ir proporcionāls šā kurināmā īpatsvaram elektroenerģijas galīgajā ražošanā;

22. aicina Eiropas Komisiju atzīt energokopienu, ražojošo patērētāju un vietējo pašvaldību tiesības iesaistīties vietējā atjaunīgās elektroenerģijas piegādē, taču tajā pašā laikā nekļūt par pilnībā regulētu mazumtirdzniecības piegādātāju, un mudina nodrošināt, ka šiem neprofesionālajiem tirgus dalībniekiem ir vienlīdzīgas tiesības piekļūt tīklam;

23. uzsver, ka jebkādām īstermiņa darbībām, piemēram, lielākam sašķidrinātas dabasgāzes (*LNG*) importam, jābūt pagaidu rakstura un tās nedrīkst radīt vēl lielākas iesīkstes situācijas; uzsver, ka infrastruktūrai paredzētām investīcijām vajadzētu būt vērstām uz "gatavību zaļajai gāzei", lai sagatavotos klimatneitralitātei ar atjaunīgo ūdeņradi un citām atjaunīgo energoresursu degvielām;

24. atkārtoti aicina Eiropas Komisiju un likumdevējiestādes gaidāmajā daudzgadu finanšu shēmas pārskatīšanā palielināt investīcijas, kas paredzētas pētniecībai un inovācijai, tostarp klimatneitrāliem risinājumiem, piemēram, ES uzdevumiem "Klimatneitrālas un viedas pilsētas" un "Pielāgošanās klimata pārmaiņām" un reģionālajām inovācijas partnerībām, un izstrādāt jaunas finansējuma pozīcijas, lai veicinātu publiskā un privātā sektora konsorciju izveidi saistībā ar ēkām un dzīvojamo rajonu līmeņa klimatneitrāliem risinājumiem atbilstīgi jaunajiem Eiropas *Bauhaus* principiem;

25. uzsver, ka pašreizējā enerģētikas krīze ir uzskatāma arī par iespēju būtiski izvērst elektrifikāciju un atjaunīgā ūdeņraža ražošanu, kā arī turpināt atbalstīt to, ka tiek izstrādātas inovatīvas tehnoloģijas, piemēram, oglekļa uztveršana, izmantošana un uzglabāšana (*CCUS*), kā tīrs risinājums mūsu ekonomikas dekarbonizācijai; aicina Eiropas Komisiju ar topošās ūdeņraža bankas starpniecību atbalstīt vietējo un reģionālo pašvaldību investīcijas atjaunīgā ūdeņraža infrastruktūrā, kā arī izmantot pašreizējo reģionālā un vietējā līmeņa paraugpraksi un veicināt tās pārņemšanu visā ES;

26. norāda, ka investīcijas vietējo un reģionālo pašvaldību darbinieku prasmju attīstīšanā un pilnveidē ir būtiskas, lai paātrinātu zaļo un digitālo pārkārtošanos; aicina Eiropas Komisiju un dalībvalstis saistībā ar Eiropas Prasmju gadu (2023) sākt īpašu iniciatīvu šajā ziņā;

Enerģētiskās nabadzības un mobilitātes iespēju nabadzības novēršana: neatstāt novārtā nevienu reģionu, pilsētu un iedzīvotāju

27. ir nobažījusies par enerģētikas un pārtikas krīzes sociālo ietekmi uz iedzīvotājiem un MVU; aicina visas dalībvalstis savos nacionālajos enerģētikas un klimata plānos izvirzīt skaidru mērķi mazināt enerģētisko nabadzību; mudina dalībvalstis izstrādāt integrētus pasākumus visās enerģētikas un sociālās politikas jomās, lai enerģētisko nabadzību novērstu un izskaustu, pamatojoties arī uz ES Enerģētiskās nabadzības observatorijas un Enerģētiskās nabadzības konsultāciju centra pieredzi;

28. aicina Eiropas Komisiju un likumdevējiestādes nodrošināt, ka jaunie un esošie politikas instrumenti tiek papildināti ar stabilu sociālo paketi un taisnīgiem pārdales pasākumiem, kas liktu pamatus taisnīgai enerģētikas pārkārtošanai, it īpaši neaizsargātu mājsaimniecību un jauniešu gadījumā. Papildus enerģētikas pārkārtošanas politikas pasākumiem, piemēram, renovācijai energoefektivitātes uzlabošanas nolūkā vai atjaunīgo energoresursu ieviešanai, ir nepieciešama atbilstoši mērķēta finansiāla, tehniska un sociāla palīdzība, kas būtu vērsta uz to, lai šie pasākumi būtu iekļaujoši;

29. uzsver, ka enerģētikas krīzei ir proporcionāli lielāka ietekme uz sievietēm, un aicina Eiropas Komisiju pārbaudīt, vai tās atbalsta instrumentos ir ievērota dzimumu līdztiesība, un nodrošināt, ka šādi instrumenti vēl vairāk nesaasina dzimumu nevienlīdzību;

30. šajā sakarībā atzinīgi vērtē pagaidu solidaritātes iemaksu ieviešanu, kuras mērķis ir galapatērētājiem pārdalīt enerģētikas nozares ieņēmumu pārpalikumu, un aicina dalībvalstis piešķirt vietējām un reģionālajām pašvaldībām mērķorientētus līdzekļus enerģētiskās nabadzības un mobilitātes iespēju nabadzības novēršanai vietējā līmenī;

31. uzsver, ka enerģētikas krīze salīdzinoši spēcīgāk ietekmē tās mājsaimniecības ar maziem ienākumiem lauku apvidos, kurām nepieciešams izmantot savas automašīnas, lai piekļūtu pamatpakalpojumiem; uzsver, ka, pilnveidojot sabiedrisko transportu, būtu jāsamazina teritoriālā nevienlīdzība un mobilitātes iespēju nabadzība;

32. aicina Eiropas Komisiju piedāvāt vietējām un reģionālajām pašvaldībām steidzamus risinājumus, ja valstu valdības nesniegtu pietiekamu atbalstu, un mudina deficīta aprēķināšanā, kas notiek saskaņā ar fiskālajiem noteikumiem, neņemt vērā ar enerģētikas krīzi saistītas mērķorientētas investīcijas;

33. aicina Eiropas Komisiju vājināt saikni starp enerģētikas un lauksaimniecības tirgiem, lai samazinātu lauksaimnieciskās ražošanas energointensitāti; prasa Eiropas Komisijai veikt padziļinātu un strukturālu pārtikas sistēmas reformu, kas apturētu spekulācijas starptautiskajos tirgos, nostiprinātu regulējumu un vēl vairāk aizsargātu lauksaimnieku ieņēmumus;

34. lai ražotu organisko mēslojumu un tādējādi samazinātu atkarību no sintētiskajiem mēslošanas līdzekļiem, ko iegūst no dabasgāzes un naftas, aicina Eiropas Komisiju gādāt par to, ka kompostēšanai pirmām kārtām izmanto biomasu, ja vien izvēlētajai tehnoloģijai nav negatīvas ietekmes uz gaisa kvalitāti; mudina Eiropas Komisiju veicināt enerģijas ziņā efektīvākus ražošanas modeļus, piemēram, ilgtspējīgu saglabājošu lauksaimniecību, un vienlaikus norāda uz biomasas ražotāju arī kā potenciālo biomasas lietotāju divējādo lomu, ko tie īsteno, apmierinot paši savas vajadzības pēc enerģijas;

35. uzsver, ka lielāks pieprasījums pēc biodegvielām var saasināt pārtikas krīzi; tādēļ mudina Eiropas Komisiju un dalībvalstis par prioritāti noteikt lauksaimniecības produktu izmantošanu pārtikā;

36. uzskata, ka ir jāturpina attīstīt pašreizējos ES finanšu instrumentus un procedūras un tie jāpielāgo dažādām situācijām, lai varētu rast sinerģiju starp dažādajām programmām ([15]). Šajā sakarībā Komiteja vērš uzmanību uz īpašajām problēmām, ar kurām saskaras lauku reģioni un reģioni ar nelabvēlīgiem ģeogrāfiskiem apstākļiem;

37. atzinīgi vērtē Eiropas Komisijas priekšlikumu, kas pausts zaļā kursa rūpniecības plāna kontekstā: valsts atbalsta krīzes pagaidu regulējumu pārveidot par krīzes un pārejas pagaidu regulējumu, kura mērķis būs stimulēt investīcijas ātrākai atjaunīgās enerģijas ieviešanai; priekšlikums ietver arī tādu investīciju veicināšanu, kuras palīdzēs būtiski samazināt emisijas. Šajā nolūkā paredzēts noteikt augstāku maksimālā atbalsta apjomu un vienkāršot atbalsta aprēķinus, kā arī atbalstīt rūpniecības dekarbonizāciju un tādu iekārtu ražošanu, kuras vajadzīgas, lai līdz 2050. gadam sasniegtu klimatneitralitāti. Visumā RK atbalsta pieeju, kuras ietvaros paredzēts dalībvalstīm un vietējām un reģionālajām pašvaldībām ļaut elastīgāk atbalstīt pasākumus pārejai uz dekarbonizētu ekonomiku tādās svarīgās nozarēs kā atjaunīgais ūdeņradis, ēku energoefektivitāte, oglekļa uztveršana un uzglabāšana, kā arī bezemisiju transportlīdzekļi;

38. tomēr uzsver, ka maksimāli būtu jāvairās no kropļojošas ietekmes, kuru varētu radīt atviegloti valsts atbalsta noteikumi, un Eiropas Komisijai ir jārūpējas par līdzsvara nodrošināšanu starp dažādām dalībvalstu prasībām. Pretējā gadījumā vienotajā tirgū varētu turpināties sadrumstalošanās, jo dalībvalstu iespējas finansiāli atbalstīt savus uzņēmumus nav vienādas, un tas vēl vairāk palielinātu teritoriālās atšķirības;

39. pauž gatavību arī turpmāk atbalstīt paraugprakses izplatīšanu un pārņemšanu un enerģētikas pasākumu īstenošanu, izmantojot RK iniciatīvu "Zaļais kurss vietējā līmenī" un it īpaši pastāvīgi pilnveidojot rokasgrāmatas "Zaļais kurss vietējā līmenī";

40. energoapgādes drošības un cenu pieņemamības jomā apņemas pastiprināt sadarbību ar kaimiņvalstīm vietējā un reģionālajā līmenī;

41. atkārtoti aicina Komisiju iekļaut Reģionu komiteju kā institucionālo partneri Enerģētiskās nabadzības un mazaizsargāto patērētāju koordinācijas grupā; ir gatava, izmantojot savu darba grupu "Zaļais kurss vietējā līmenī", sniegt ieguldījumu šajā iestāžu sadarbībā;

42. uzdod Komitejas priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropas Komisijai, Eiropas Parlamentam, ES Padomes prezidentvalstīm Zviedrijai un Spānijai un Eiropadomes priekšsēdētājam.

Briselē, 2023. gada 9. februārī

Eiropas Reģionu komitejas priekšsēdētājs

Vasco ALVES CORDEIRO

([15]) Sk. RK atzinumu "Taisnīga un ilgtspējīga pārkārtošanās ogļu ieguves un energoietilpīgo reģionu kontekstā" (OV C 498, 30.12.2022., 36. lpp.).